

Dosarul nr. 2ra-1654/2019

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. M. Iftodi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Toderas, E. Bejenaru, A. Gheorghies).

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Gumeniuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei
Gumeniuc împotriva executorului judecătoresc Igor Mocrîi și Ministerului
Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material,
moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Andrei Gumeniuc și s-a menținut hotărârea din 01
noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 07 decembrie 2017 Andrei Gumeniuc a depus cerere de chemare în
judecată împotriva executorului judecătoresc Igor Mocrîi și Ministerului Justiției
al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 15 decembrie 2014, Judecătoria
Dondușeni a emis hotărârea nr.2-807/2014 prin care acțiunile executorului
judecătoresc Igor Mocrîi au fost recunoscute ilegale.

În acest sens, a solicitat reclamantul obligarea recuperării prejudiciului
material în sumă de 2000 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 2000 de lei și
a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a
fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 19 noiembrie 2018 Andrei Gumeniuc a depus cerere de apel împotriva
hotărârii din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, solicitând
casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a
acțiunii.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul
declarat de Andrei Gumeniuc și menținută hotărârea din 01 noiembrie 2018 a
Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a dispus respingerea acțiunii, or, Andrei Gumeniuc nu a prezentat probe veridice ce ar confirma cauzarea prejudiciului material și moral.

Totodată instanța de apel a considerat corectă și soluția instanței de fond privind respingerea cheltuielilor de judecată, deoarece la materialele cauzei lipsesc bonuri de plată care ar atesta cheltuielile suportate de acesta.

Respectiv, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, just a apreciat probele administrate în ședința de judecată și a emis o hotărâre legală și întemeiată.

La 11 iunie 2019 Andrei Gumeniuc a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând recunoașterea încălcării de către judecătorii instanței de apel a prevederilor art.388 alin. (1) lit.b) Cod de procedură civilă, a art.6 § 1 și art.14 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cu casarea deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 09 aprilie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 22 aprilie 2019, fiind recepționată de recurent la 26 aprilie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.160).

Astfel, recursul declarat la data de 11 iunie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Andrei Gumeniuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Gumeniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Argumentul recurentului precum că judecătorii Curții de Apel Bălți au încălcat prevederile art. 388 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, art.6 § 1 și art.14 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece cauza a fost judecată de instanța de fond în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, urmează a fi respins, or, materialele cauzei atestă cert că Andrei Gumeniuc a fost înștiințat legal despre examinarea cauzei în prima instanță, fapt confirmat prin citațiile și avizele de recepție (f.d.10-11, 32, 40), însă reclamantul nu s-a prezentat. Mai mult, Andrei Gumeniuc prin cererea de chemare în judecată a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.3).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Andrei Gumeniuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Gumeniuc împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat